

[Jes Lunde]

arbejdsløsheden. Og hr. Fogh Rasmussen får ganske rigtigt sagt mange forfærdelige ting i bogen om, at den rå liberalisme nok skal løse alle problemerne.

Men jeg synes egentlig selv, at det mest afslørende bidrag i bogen er det, der er kommet fra Socialdemokratiets side. Finansministeren er blevet interviewet, og finansministeren bliver spurgt, om denne regering nu også kan knække kurven. Svaret er, at det ikke er en så ambitiøs opgave, når man er oppe på 350.000 ledige. Jeg er enig, det er ikke særlig ambitiøst. Jeg synes alligevel, det er afslørende, at finansministeren siger, at regeringens politik ikke er særlig ambitiøs. Jeg synes også, det er mere rimeligt at kalde den sølle. Det er simpelt hen for lidt at have som ambitionsniveau, at man bare lige nøjagtig skal knække arbejdsløshedskurven, så den måske falder fra 350.000 til 345.000. Er det selverkendelse, finansministeren her slap ud, og kan vi vente, at regeringen vil lægge politikken om og droppe det alt for beskedne mål bare at knække kurven?

Kan vi ikke snart få regeringen til at komme med en politik, som indebærer, at vi for alvor får arbejdsløsheden bragt ned – meget – i 1994? Jeg synes, det er dét, vi skylder de arbejdsløse, det er dét, vi skylder vælgerne: at vise, at dette Folketing kan noget. Kan vi ikke få et bidrag til det fra Socialdemokratiets side, nu da det har erkendt, at dets eget ambitionsniveau er meget, meget lavt?

(Kort bemærkning).

Merethe Due Jensen (KRF):

Hr. Fogh Rasmussen var så venlig at ride op, hvad Venstre står for, og der var da mange ord og mange løfter.

Jeg vil gerne igen spørge, om valgfriheden gælder de hjemmearbejdende med børn, eller skal jeg forstå Venstres politiske ordfører sådan, at valgfriheden kun gælder valgfrihed i institutionsform? Jeg vil gerne bede hr. Fogh Rasmussen om at uddybe det lidt mere.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er til hr. Bilgrav-Nielsen, som på ægte harmdirrende manér omtalte udenrigspolitikken. Hr. Bilgrav-Nielsen langede ud efter den tidligere udenrigsminister. Jeg kan måske godt

være meget enig med hr. Bilgrav-Nielsen i, at der er faldet nogle udtalelser, som jeg i hvert fald ikke sympatiserer med.

Men så føler jeg trang til at sige til hr. Bilgrav-Nielsen: Hvad om man fra Det Radikale Venstres side tog fat i sin egen udenrigsminister, den nuværende udenrigsminister? Jeg synes sandelig nok, at det er et af de emner, der har været megen polemik om på det seneste, nemlig det, at den nuværende udenrigsminister på et pressemøde i FN siger, at der skal være plads til EF i Sikkerhedsrådet. Det synes jeg var en udtalelse, som hr. Bilgrav-Nielsen burde gå langt mere op i end i, hvad den forhenværende udenrigsminister har sagt.

Jeg synes, det er meget afgørende for den aftale, som Det Radikale Venstre altså også indgik, nemlig Edinburgh-afgørelsen. Hvorfor i alverden kan man dog kun gå op i, hvad den forhenværende udenrigsminister – som jo i hvert fald har et meget markant ståsted – har sagt, hvad angår udenrigspolitikken? Jeg er uenig med ham, men den nuværende udenrigsminister burde have stået for en helt anden holdning. Det synes jeg hr. Bilgrav-Nielsen i stedet for burde have omtalt.

Finansministeren (Lykketoft):

Det er ikke for at inspirere til at tro, at jeg vil tage ordet ved en hvilken som helst lejlighed i denne debat, men jeg vil bare gerne sige til hr. Jes Lunde med hensyn til det citatfusk, han forsøgte sig med lige før, at regeringens ambitionsniveau er langt, langt mere vidtrækkende end det at knække kurven.

Det eneste spørgsmål, der svares på i det citat, hr. Jes Lunde gav sig af med at viderebringe her, er, om det er en overkommelig opgave i 1994 at knække kurven. Og det mener jeg er en opgave, som er overskuelig, og som vil lykkes med den økonomiske politik, der er tilrettelagt, de reformer, der er gennemført, og med den finanslov, der er foreslået. Men det er fuldstændig grotesk deraf at slutte, at så vil denne regering holde op med at arbejde, så har man ikke flere ambitioner.

Det, der er vores ambition, er allerede nu at tilrettelægge grundlaget for en fremadskridende bæredygtig vækst i dansk økonomi og beskæftigelse, der i løbet af dette årti igen kan bringe os ned i retning af noget, vi kan kalde fuld beskæftigelse. Det tror jeg også vil lykkes,